

Carta 17

ENDINSAR - NOS EN EL COR DE
JOAQUIMA

**BICENTENARI DE LA FUNDACIÓ
1826 - 2026**

1. Context

La carta està dirigida al seu fill Josep Joaquim, el fill gran. Joaquima es troba de ple en els plans de la fundació i envia a dues de les seves filles petites (8 i 10 anys) a viure amb el seu fill i la nora Roseta que està embarassada. Sembla que la Marieta no està vivint un moment fàcil, l'absència de la seva mare l'està afectant i respon amb rebel·lia a aquesta situació. Joaquima aborda aquesta realitat des de la "pedagogia de l'amor", només així es pot crear una base sòlida de família. Per descomptat no oblida la situació gestant de la Roseta, i com a mare experimentada, recorda la importància de la cura per a acollir la vida.

2. Lectura pausada

L'Escorial, 15 d'abril de 1824

Caríssims i amats fills: Aquesta és per donar-vos les bones festes, com suplico al Senyor que us les concedeixi amb augment de virtuts i els auxilis de la gràcia per a perseverar i donar una bona ensenyança a totes les plantes que el Senyor serà servit de posar sota la vostra custòdia, que n'haureu de tenir cura. Sí, fills meus, Déu augmentarà els vostres béns espirituals i temporals tant com veurà en el vostres cors bones disposicions per a rebre la seva gràcia i que oïu les seves veus.

Fills del meu cor: sé que tots us porteu bé i que voleu agradar al bon Jesús, i de qui em sap greu és de la Marieta, que no creu el germà com a pare i padrí que li és, tot i que sap que ell l'estima, ni tampoc a la Roseta.

Caríssima Roseta, t'agrairé molt que m'escriguis si la Marieta fa més bondat, que, si no, jo no l'estimaré com l'estimo. T'agrairé que tu, caríssima filla, l'estimis com a mare i en tinguis cura, com confio que ho feu, tant tu com el noi.

I després de llegida la present, les prenguis en els teus braços, la Tereseta i la Marieta, i les abraçis en nom meu, i després facis una altra abraçada a ton espòs.

I el dia que rebreu la present, tingues la caritat de fer una súplica al cel per a mi, que jo tots els dies ho faig per a tu i els altres.

El pare Esteve em digué que et saludava i que l'encomanessis a Déu. El mateix, el pare Ricard.

I tots vosaltres, també, caríssim fill, com també caríssimes filles, per tots suplico a la santíssima Trinitat que us beneeixi, com desitja que quedeu beneïts la vostra humil mare,

*Joaquima de Mar
y de Verónica*

Caríssims i amats fill, filla Roseta, filla Tereseta i filla Marieta, la Teodora us saluda a tots, i esperem, amb desig, el dia que ens abraçarem. I tu, Roseta, tingues bona cura del prenyat.

3. Ressonàncies

- “...i donar un bon ensenyament a totes les plantes que el Senyor se serveixi posar a la vostra custòdia, que haureu de cuidar” Aquesta frase ha arribat moltes vegades fins a nosaltres en l'entorn educatiu. Avui, fem-la extensiva als nostres entorns quotidians, posem davant del Senyor a tants nens, nenes, homes, dones, família, amics , germanes de comunitat... que se'ns encomanen, als qui d'alguna manera hem de cuidar, sabent que és Déu qui cuida de tot, però que vol necessitar de cadascuna de nosaltres.
- Contempla Joaquina com a mare de la Marieta, intentant acollir i comprendre la seva rebel·lia, sentint que tal vegada s'havia equivocat en deixar-la amb Josep Joaquim, o acollint el dubte de saber si tot això és necessari en pro d'una fundació que encara està per néixer... i només una certesa: l'AMOR.
- Estem en el context de la Pasqua, és el temps de la “gràcia” que se'ns regala i rebem en el cor. Joaquina, com Sant Pau, sap que n'hi ha prou amb la seva gràcia per fer el que Déu vol. Supliquem, com ella, que el Senyor vessi la seva gràcia i la seva benedicció en tot allò que portem entre mans.

4. Pregària

Per Joaquina, és temps d'intents, de presa de decisions, d'aprenentatges... Acaba la teva pregària escoltant el cant “Solo el amor” (Silvio Rodríguez. Cd. Causas y azares 1986)

<https://www.youtube.com/watch?v=T4B2C7e3yoo>

Debes amar la arcilla que va en tus manos
Debes amar su arena hasta la locura
Y si no, no la emprendas, que será en vano
Solo el amor alumbra lo que perdura
Solo el amor convierte en milagro el barro
Solo el amor alumbra lo que perdura
Solo el amor convierte en milagro el barro

Debes amar el tiempo de los intentos
Debes amar la hora que nunca brilla
Y si no, no pretendas tocar lo cierto
Solo el amor engendra la maravilla
Solo el amor consigue encender lo muerto
Solo el amor engendra la maravilla
Solo el amor consigue encender lo muerto